

KAPITOLA ČTVRTÁ

Scarlett

Dům Kappy se dokonale proměnil. Moderní kovově šedé tapety vybledly do světle růžové, která stěny zdobila kdysi, a z nízké sametové pohovky se stala pozlacená lenoška. Prostor byl téměř k nepoznání. Jen hudba, která hrála z bezdrátového repráčku, prozrazovala, že se pořád nachází ve dvacátém prvním století. Náborový večírek měl začít za dvě hodiny a všechny sestry měly plné ruce práce: druhačky se staraly o výzdobu, třetačky o jídlo a pití a čtvrtáčky pobíhaly kolem a zajišťovaly, aby všechny stopy magie bezpečně zmizely z dohledu.

Když Scarlett s Tiffany vysvětlily cateringovému týmu, co má dělat, šly se nahoru převléknout. Tiffanyin pokoj byl o dvoje dveře dál od Scarlettina, a když procházela kolem, nakoukla dovnitř.

„Bože, nemůžu uvěřit, že ho pořád máš,“ usmála se Tiffany, vešla dovnitř a zvedla ze Scarlettina prádelníku ošuntělého třínohého slona.

Scarlett se uchechtla. „Nejspíš bych ho měla před večírkem někam uklidit.“

„První dojem je nejdůležitější,“ souhlasila Tiffany.

Scarlett se s Tiffany poznala na jejich náborovém večírku před dvěma lety. Přestože byla zrozena a vychována k tomu, aby se do Kappy dostala, měla stejně strach – strach, že ji nevyberou, a strach, že zklame svou rodinu. Pak k ní ale přistoupila Tiffany, ukázala na Dahliin dokonalý nos a šeptla: „Vsadím celý svůj svěřenecký fond na to, že si ten nos přečarovala.“ Scarlett se nezasmála, ale chtěla. Najednou se jí vedoucí členského výboru nezdála tak působivá a nervozita byla rázem ta tam. Ukázalo se, že Tiffany žádný svěřenecký fond nemá, zato magie, spontánnosti a neuctivosti měla na rozdávání. Scarlett netušila, jak moc ty poslední dvě vlastnosti potřebuje, dokud nepotkala Tiffany.

V tom roce byl tématem večírku černobílý bál a dívky ve svých róbách dlouhých až na zem protančily celou noc, aniž by se staraly o to, že si spodní lem šatů ušpiní. Druhý den ráno vzala Scarlett Tiffany do města do svého oblíbeného obchůdku se starožitnostmi, který turisté a ostatní čarodějky zatím neobjevily. Procházely se uličkami plnými zaprášeného nábytku a lampiček, drobných figurek a starých, výpravně ilustrovaných knih. Tiffany se zastavila v jedné uličce v dětském oddělení. Měla radost jako malá holčička. „Plyšáci a panenky jsou nejlepší – tolik čisté energie. Tolik čisté lásky,“ jásala.

Scarlett zvedla slona, kterému chyběla jedna noha. „No, nevím, jestli zrovna lásky,“ uchechtla se a Tiffany se k ní přidala. Scarlett ale věděla, na co Tiffany naráží.

„Díky, žes mi ukázala svoje místo,“ řekla Tiffany tiše a sevěřela v náručí dalšího plyšáka, oblíbeného Elma.